

19. dubna 2011 - "Staň se spisovatelem 2011"

téma: Vzpomínka na prázdniny

Cesta do Londýna

Konečně! Škola je za námi! Tahle slova jsem si pořád opakovala a opakovala a dávala si je do rytmu a k tomu tančila. Víte, proč jsem se tak radovala? Na to je velice jednoduché vysvětlení: za první - měla jsem na vysvědčení samé jedničky a za druhé - za týden jedu do Londýna!

O týden později.... „To je krása!“ zvolala jsem, když jsem byla v letadle nad londýnským okem. Když jsme přistáli, tak jsem měla na sobě jenom svetr, šátek, tričko s krátkým rukávem a jarní kalhoty. Jenže! Když jsme vyšli ven z letiště, byla mi zima, protože byl takový vítr, že mě málem odfouknul jako hrušku. Během jízdy metrem jsem se dívala kolem sebe a čekala na zastávku, na které jsme měli vystupovat, ale já málem nevystoupila, protože jsem nakonec skoro usnula. Potom co jsme našli hotel, tak jsme se hned ubytovali a byli jsme velmi překvapeni, jaký mají Angličané zvláštní vkus.

Byl večer, na pokoji byla nuda, tak jsem přesvědčila rodiče, abychom šli nakupovat. Zrovna jsme šli kolem největšího hračkářství na světě - Hračkářství Hamleays! Hned jsem tam šla a dívala se, jak je ta budova vysoká. „No teda!“ řekla jsem si v duchu, když jsem viděla kolik má to hračkářství pater. Pět pater! Ihned jak jsem se vzpamatovala z překvapení, šla jsem na jezdící schody, které vedly přímo do dívčího patra, čili do patra číslo tři. Uviděla jsem malé dívčí kosmetické kufříky. Jeden jsem si vzala, šla k pokladně a z tohoto obchodu jsem neodešla s prázdnou. Potom jsme šli na pokoj, prospat se.

Ráno se táta rozhodl, že půjdeme na tři hodiny do Britského muzea a také se tak stalo. V muzeu jsme se hlavně podívali na mumie a také na Rosetskou desku, byli jsme i v sálu severní Ameriky. Bylo asi dvanáct hodin, když jsme odcházeli z muzea a vraceli se rovnou do hotelu na pokoj. Tam jsme zůstali tak dvě hodinky. Dvě hodinky odfičely jako vítr a my jsme opět někam šli. Tentokrát jsme šli na London Eye, kde to bylo naprosto skvělé, až na to, že bylo zrovna nehezké počasí, tak jsme trochu zmokli. Když jsme byli uvnitř, říkala jsem si, že je to opravdu okouzující výhled, ale bylo mi trochu líto, že to bylo jen tak krátké. Po návratu na pokoj jsme brzy usnuli.

Toto je předposlední den a proto si ho chceme pořádně užít a taky si ho užijeme, protože půjdeme do muzea voskových figurín. V tomto muzeu je spousta známých lidí, samozřejmě z vosku. Lidé třeba jako Miley Cyrus, Robert Pattison, Leonardo DiCaprio nebo Angelina Jolie, ale jsou tu i animované postavy jako Shrek, Hulk a další. Tento den byl opravdu nejdelší ze všech, ale já si toho vážila, alespoň jsme ho příjemně využili. „Zítra odjíždíme domů“, povzdechla jsem si, „tak dobrou a hezkou noc.“

PS: Doufám, že zase někdy pojedu do Londýna?.

Zpracovala: Barbora Litvanová, 10 let, 4. C, ZŠ, Praha 13, Mládí 135, Praha 5, 155 00